

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการนักเรียนของโรงเรียนในเครือ สังฆมณฑลอุบลราชธานี

นิตยา แห้วตะนะ*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการนักเรียนของโรงเรียนในเครือสังฆมณฑลอุบลราชธานี โดยจำแนกตามเพศและประสบการณ์ทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้เป็นครูในกลุ่มโรงเรียนในเครือสังฆมณฑลสังฆมณฑลอุบลราชธานี จำนวน 140 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 103 คน โดยเก็บข้อมูลจากครูในกลุ่มโรงเรียนในเครือสังฆมณฑลสังฆมณฑลอุบลราชธานี ระหว่างวันที่ 21-24 เมษายน 2560 ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวน 103 คน คิดเป็น 100% การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าที (t - test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ถ้าพบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะนำค่าคะแนนเฉลี่ยไปทำการทดสอบโดยวิธีเชฟเฟ (Scheff's Post hoc comparison) ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการนักเรียนของโรงเรียนในเครือสังฆมณฑลอุบลราชธานี โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ครูในกลุ่มโรงเรียนในเครือสังฆมณฑลสังฆมณฑลอุบลราชธานี ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 3) ครูในกลุ่มโรงเรียนในเครือสังฆมณฑลสังฆมณฑลอุบลราชธานี ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการนักเรียน โดยภาพรวมและรายด้านส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

คำสำคัญ: 1) ความคิดเห็น 2) การบริหารจัดการนักเรียน

บทนำ

ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วและรุนแรงของกระแสโลกาภิวัตน์ มีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงสังคมทั้งทางด้านโครงสร้างทางครอบครัว โครงสร้างทางสังคมและโครงสร้างทาง การศึกษาเป็นอย่างมาก โดยการเปลี่ยนแปลงทั้ง 3 ด้านนั้นเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เป็นพลวัต และ อาจก่อให้เกิดปัญหาสังคมมากยิ่งขึ้นและนอกจากนี้ยังเห็นได้ว่าสภาพสังคมไทยในปัจจุบัน เป็น สังคมที่คนรุ่นใหม่ต้องติดตามและก้าวให้ทันสังคมแห่งการศึกษา จะต้องทำตนให้อยู่รอด อยู่ได้

และอยู่ดี เพื่อพัฒนาตนเองและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นเมื่อสภาพสังคมไทยปัจจุบันและอนาคตเป็นไปดังที่กล่าวนี้ ประเด็นพิจารณาคือ เราจะพัฒนาเด็กเยาวชนไทย ให้สามารถอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีคุณภาพและคุณธรรมอย่างไร ภาควิชาศึกษาศาสตร์ ศรีวิชัยรัตน์ (2552, หน้า 7-8) ได้เสนอแนวคิดในการพัฒนาเด็กนักเรียนในยุคโลกาภิวัตน์ว่าจะต้องเป็นเด็กที่มีวินัยในตนเอง ในด้านการเรียนรู้ ด้านการทำงาน ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการดูแลรักษาสุขภาพ ความปลอดภัย ด้านการรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความรับผิดชอบต่อสังคม

จากแนวคิดดังกล่าว สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาในมาตรา 6 ไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” ทั้งนี้การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลให้ผู้เรียนรู้จักประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาให้ผู้รู้จักคิดเป็น รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกรายวิชาอีกทั้งการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ และโดยเฉพาะการปฏิรูปการศึกษาที่มุ่งเน้น “คุณธรรมนำความรู้” จากการสำรวจ “วิกฤตคุณธรรมของเยาวชนไทย” ของสวนดุสิตโพลพบว่า 10 คุณธรรมของเยาวชนไทย ที่ควรเร่งสร้างปลูกฝังคือ ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ ความขยันหมั่นเพียร ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความสุภาพ ความกตัญญู ความสามัคคี ความมีเหตุมีผล และการเห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน (สวนดุสิตโพล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, 2550) การบริหารจัดการนักเรียนจึง นับว่าเป็นเรื่องเร่งด่วนของสถานศึกษา ที่จะถูกมองข้ามไม่ได้ ประเทศชาติ ต้องการเด็กนักเรียนเจริญเติบโตเป็น ผู้ใหญ่ที่มีความสุข มีความสมบูรณ์ พร้อมในทุกด้านเพื่อรับมรดกประเทศไป บริหารจัดการ ให้เกิดความสุข ความ เจริญรุ่งเรืองต่อไป และประเทศชาติได้ มอบความ ไว้วางใจนี้ให้โรงเรียน รับผิดชอบ งานกิจการนักเรียนเป็นงานที่ เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม และพัฒนา นักเรียนให้มีคุณภาพเหมาะสมตามควร แก่วัยและความแตกต่างระหว่างบุคคล มี ทักษะการดำเนินชีวิต อยู่ในสังคมอย่าง เป็นปกติสุข งานกิจการนักเรียนจึงเป็น งานสำคัญของสถานศึกษาที่ต้องจัดขึ้น เป็นการเสริมงานวิชาการที่มุ่งหวังให้ นักเรียน มีคุณลักษณะเป็นคนดี คนเก่ง และอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข ขอบข่าย ของงาน

กิจการนักเรียนว่าเป็นงานที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน นอกจากการเรียน การสอนตามปกติในชั้นเรียน โดยเริ่ม ตั้งแต่เข้าเรียนจนจบการศึกษาไปแล้ว เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างและพัฒนา ผู้เรียนให้มี บุคลิกภาพ คุณธรรมจริยธรรมให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีความ สมบูรณ์พร้อมทั้งวิชาการ วิชาชีพ มีความสามารถทางสติปัญญา มีความ สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ(วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีที่ 9 ฉบับพิเศษ, 2558

https://edu.msu.ac.th/journal/home/journal_list.php สืบค้นเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2560)

จากวิกฤตคุณธรรมของเยาวชนไทยในปัจจุบันนับเป็นวิกฤติเร่งด่วนที่ทุกฝ่ายควรร่วมมือ แก้ไข กระทรวงศึกษาธิการมีความมุ่งมั่นที่จะแก้ปัญหาดังกล่าวอย่างจริงจัง โดยการปฏิรูปการศึกษา โดยกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ไว้ดังนี้คือ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ ดังนั้นยุทธศาสตร์ของการปฏิรูปการเรียนรู้จึงมุ่งเน้นให้ สถานศึกษาทุกแห่งจัดการเรียนรู้ คู่คุณธรรม ใช้เครือข่ายการศึกษาร่วมสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ พัฒนาคุณภาพผู้เรียน เสริมสร้างวินัยและสนับสนุนให้นักเรียนประกอบความดี เพราะในปัจจุบัน ปัญหาที่พบมากที่สุด ในโรงเรียนในเครือสังฆมณฑลอุบลราชธานี นั่นก็คือ ครอบครัวแตกแยก ซึ่ง ส่งผลให้นักเรียนไม่มีระเบียบวินัยในตน ขาดสมาธิความระมัดระวัง มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปในทางที่ผิด ขาดความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย และมีพฤติกรรมเสี่ยง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านยาเสพติด

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงาน กิจการนักเรียนของโรงเรียนในเครือสังฆมณฑลอุบลราชธานี เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไข และ ปรับปรุงในงานนั้นๆ และเพื่อตอบสนองความพึงพอใจให้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ ปฏิบัติงานอย่างมีความสุข ทำให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจการนักเรียนของ โรงเรียนในเครือสังฆมณฑลอุบลราชธานี จำแนกตาม เพศ และประสบการณ์

สมมติฐานการวิจัย

ครูที่มีเพศและประสบการณ์การสอน ต่างกัน มีความความคิดเห็นต่อการ บริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนในเครือสังฆมณฑลอุบลราชธานี แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนในเครือสังฆมณฑลอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2559 จำนวน 140 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 103 คน

ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ และ ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพการสอน การดำเนินงานกิจการนักเรียน โดยมีขอบเขตของเนื้อหา 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านระเบียบวินัย 2) ด้านส่งเสริมประชาธิปไตย 3) ด้านป้องกันปัญหาเสพติด 4) ด้านส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ตอนที่ 2 ข้อมูลเนื้อหาเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนในเครือสังฆมณฑลอุบลราชธานี มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลตอนที่ 1 วิเคราะห์โดยค่าแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนในเครือสังฆมณฑลอุบลราชธานี จำแนกตามเพศ วิเคราะห์โดยใช้ t -test
4. ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนในเครือสังฆมณฑลอุบลราชธานี จำแนกตามประสิทธิภาพการสอน ใช้การวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) หากมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะเปรียบเทียบค่าคะแนนเป็นรายคู่ ตามวิธีของเซฟเฟ (Sheffe's Post hoc Comparison)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการกิจการนักเรียนของโรงเรียนในเครือข่ายออบต.ราชธานี โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
2. ครูกลุ่มโรงเรียนในเครือข่ายออบต.ราชธานี ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการกิจการนักเรียนของโรงเรียนในเครือข่ายออบต.ราชธานี โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน
3. ครูกลุ่มโรงเรียนในเครือข่ายออบต.ราชธานีที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการกิจการนักเรียน โดยภาพรวมและรายด้านส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

การอภิปรายผล

จากการวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการกิจการนักเรียนของโรงเรียนในเครือข่ายออบต.ราชธานี พบว่า ประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการกิจการนักเรียนของโรงเรียนในเครือข่ายออบต.ราชธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคปัจจุบันเป็นผู้บริหารยุคใหม่ที่พร้อมกับการปรับเปลี่ยนแนวคิดในการบริหารจัดการ และมองเห็นถึงความสำคัญในการดูแลเอาใจใส่นักเรียนทุกคนที่เข้ามาในสถานศึกษาให้ได้รับไม่ใช่แค่เพียงความรู้ด้านเดียวเพียงเท่านั้นแต่เป็นการศึกษาแบบองค์รวม สร้างคนทั้งครบเพื่อที่เขาจะสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและเอาตัวรอดได้ ผู้บริหารยึดหลักคุณค่าพระวรสาร 21 ประการในการบริหารจัดการสถานศึกษา มีความรัก เมตตา ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่าง ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่อย่างเคร่งครัด อันส่งผลให้การปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมาย ส่งผลให้บุคลากรมีความทุ่มเท ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มกำลัง มีการส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม สร้างเสริมระเบียบวินัยให้เกิดขึ้นในโรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมใส่ใจในรายวิชาแนะแนวเพิ่มมากขึ้น เพื่อเป็นการติดตาม แนะนำการศึกษาของนักเรียน ตลอดจนการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง การสร้างเครือข่ายในการติดตามนักเรียนให้ต่อเนื่อง เพื่อให้การบริหารกิจการนักเรียนเกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงแก้ว จันทรสุนทร(2555) ในปัจจุบัน โรงเรียนคาทอลิกได้มีนโยบายในการจัดทำและให้มีก็คือ อัตลักษณ์การศึกษาคาทอลิก ซึ่งเป็นเอกลักษณ์สำคัญประการหนึ่งในการบริหารจัดการ โดยการจัดการศึกษาแบบคาทอลิก ที่มุ่งเน้นงานอภิบาล และการอบรมหล่อหลอมนักเรียนสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย สติปัญญา จิตใจ และจิตวิญญาณด้วยจิต

คารมณแห่งพระวรสาร เพื่อให้นักเรียนดำเนินชีวิตในหนทางของความเป็นหนึ่งเดียวกันกับผู้อื่น และสร้างสันติสุขในสังคมไทยและสังคมโลก เป็นสนามเผยแผ่ธรรม ด้วยกระบวนการศึกษาที่สร้างนักเรียนให้มีจิตอาสาและเป็นผู้ประกอบการเปลี่ยนแปลงในสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฌอลองรัฐ สังขรัตน์(2559) การบริหารแบบคาทอลิก ได้แก่ ใช้แนวทางคำสอนของพระเยซูคริสต์ การบูรณาการเรียนการสอนโดยใช้คำสอนของ พระเยซูคริสต์สู่การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมแก่เยาวชน โดยผ่านกระบวนการจัดการศึกษา ในการบริหารกิจการนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาในปัจจุบันเป็นนักบริหารมืออาชีพในการจัดการกิจการนักเรียนในด้านต่างๆ ให้บรรลุเป้าหมายของเครือข่าย และนอกจากนั้น ผู้บริหารยังตระหนักและเห็นถึงความสำคัญในการปลุกปั้นกิจการนักเรียนให้เกิดขึ้นอย่างแท้จริง ตลอดจนมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ครอบคลุม เป็นผู้นำที่สามารถนำเอาหลักธรรมและแนวปฏิบัติในหน้าที่ในการแนะนำบุคลากรครูให้ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์แบบและมีประสิทธิภาพ จากผลการวิจัยความคิดเห็นของครูในการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนในเครือคาทอลิกสังฆมณฑลอุบลราชธานี สามารถอภิปรายผลเป็นรายด้านได้ดังนี้

1.1 ด้านระเบียบวินัย อยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยปรากฏเป็นเช่นนี้เพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาได้เล็งเห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันว่าเมื่อเด็กไม่มีวินัยในตนเองแล้วก็จะไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ จึงได้มีการควบคุม กำกับดูแล เอาใจใส่แก้ไขให้นักเรียนมีความประพฤติเหมาะสมอย่างใกล้ชิด ดังนั้นผู้บริหารจึงได้นำเอาหลักคุณธรรมพื้นฐาน และคุณค่าพระวรสารทั้ง 21 ข้อนั้นเข้ามาบังคับใช้และใส่ลงไปในหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อนำไปบูรณาการในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิณีฐา อังกูรภาสวิชญ์(2555) เพราะผู้บริหารได้มอบวิสัยทัศน์ ที่มอบหมายหน้าที่ในการปฏิบัติงานให้ครูทุกคนมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือนักเรียน กำกับดูแลให้มีระเบียบวินัยมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัย ทวีชัย อัมพชร(2557, หน้า188) ผู้บริหารเป็นผู้นำเคร่งครัดในวินัย เป็นแบบอย่างให้เห็นซึ่งนำมาซึ่งแผนงานในการสร้างวินัยให้เกิดในสถานศึกษา เพราะเมื่อวินัยเกิด การควบคุมตนก็จะเกิดตามมาด้วยและจะส่งผลดีต่อการเรียนและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอีกด้วย

1.2 ด้านส่งเสริมประชาธิปไตย อยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะ ผู้บริหารได้มีการส่งเสริม สนับสนุน และสร้างบรรยากาศของสังคมประชาธิปไตย ให้เกิดในสถานศึกษา อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการกิจการนักเรียนเพื่อผลประโยชน์สูงสุดจะได้เกิดขึ้นในตัวนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เมฆิต กองเงิน(2554) เพราะผู้บริหารการสร้างแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (best practice) ปลูกฝังให้ผู้เรียนตระหนักและรู้เกิดคุณค่าในประชาธิปไตย โดยการปรับปรุง แก้ไข พัฒนา การจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารใช้รูปแบบการบริหารกิจการนักเรียนซึ่งเป็นกระบวนการบริหารกิจการนักเรียนโดยยึดอุดมการณ์ประชาธิปไตยในการปฏิบัติ

ให้สอดคล้องกับหลักประชาธิปไตยได้แก่ หลักเสรีภาพ หลักอิสรภาพ หลักความเสมอภาค หลักการมีส่วนร่วมและหลักเสียงข้างมาก เชื่อมโยงกับการปลูกฝังวัฒนธรรมประชาธิปไตยเช่น กิจกรรมการเลือกตั้งสถานักเรียนเป็นต้น

1.3 ด้านปัญหาสุขภาพเสพติด อยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยปรากฏเป็นเช่นนี้ เพราะ ผู้บริหารได้มีการสร้างความร่วมมือกับชุมชนในการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด ทั้งยังมีการประสานงานกับครูประจำชั้นและผู้ปกครองนักเรียนกลุ่มเสี่ยงเพื่อจัดระบบการช่วยเหลือ ดูแลนักเรียนกลุ่มเสี่ยงในการป้องกันยาเสพติดอย่างใกล้ชิด อีกทั้งยังมีการนิเทศ ติดตาม ตรวจสอบ และมีประเมินผลการดำเนินงานด้านยาเสพติด ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ สุรชาติ นันทเสน(2555) เพราะผู้บริหารได้มีการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวัง ตลอดจนมีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาให้ความรู้ ส่งเสริมให้ครูได้รับความรู้ในด้านนี้อีกด้วย แนวปฏิบัติให้กับครูและนักเรียน เพื่อร่วมกันป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติด มีการจัดกิจกรรมกีฬาต้านยาเสพติด จัดให้มีกิจกรรมเสริมอาชีพเพื่อให้เกิดการใช้เวลาว่างอย่างคุ้มค่า สอดคล้องกับงานวิจัยของศุภกร ชินเกตุ(2555) ผู้บริหารได้จัดให้มีการสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดในแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อจัดระบบการช่วยเหลือ ดูแลนักเรียนกลุ่มเสี่ยงในการป้องกันยาเสพติดอย่างใกล้ชิด อีกทั้งยังส่งเสริมให้ครูได้รับความรู้ในด้านนี้อีกด้วย

1.4 ด้านส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยปรากฏเป็นเช่นนี้ เพราะ ผู้บริหารเป็นบุคคลผู้ซึ่งเดิมเปี่ยมไปด้วยคุณธรรมในการบริหารจัดการสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ อีกทั้งยังใช้หลักธรรมในการบริหารจัดการสถานศึกษา ได้มีการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก ดูแลนักเรียนให้มีความรับผิดชอบในหน้าที่ ได้กำหนดให้ครูสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมในกระบวนการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนและยังให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม การพัฒนาของชุมชน อีกทั้งยังให้มีการนำเอาหลักคุณธรรมมาเป็นแนวปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระครูประโชติจันทร์วิมล (นาม จนฺทโชโต) (2555) เพราะกระทรวงศึกษาธิการ ประกาศนโยบายเร่งรัดการปฏิรูปการศึกษา โดยยึดคุณธรรมนำความรู้ ผู้บริหารได้มีการปลูกฝัง สร้างจิตสำนึก ดูแล นักเรียน รับผิดชอบในหน้าที่การพัฒนา อีกทั้งสร้างบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน การสนับสนุนและส่งเสริมงานกิจกรรมที่หลากหลายทางด้านวัฒนธรรม คุณธรรมไทยให้เกิดในสถาบัน

2. ผลการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนในเครือข่ายชมรมทออุบลราชธานี จำแนกตามเพศและประสบการณ์

2.1 ครูที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนในเครือข่ายชมรมทออุบลราชธานี โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนใน

เครื่องส่งชมณฑลอุบลราชธานีนั้น ไม่ว่าจะเป็นขนาดใดก็ตาม นักเรียนที่เข้ามาศึกษาในโรงเรียนแม้จะมีทั้งเพศชายและเพศหญิง โรงเรียนก็มีนโยบายการบริหารจัดการนักเรียนมีความเป็นเอกภาพ มีการจัดประชุมสัมมนา เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการจัดการกิจการนักเรียนรวมทั้งลักษณะการบริหารจัดการมีความคล้ายคลึงกันโดยยึดหลักอัตลักษณ์การศึกษาคาทอลิก เมตตา ซื่อสัตย์ กตัญญู และพอเพียง และครูไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือชายต่างก็ได้รับการปฏิบัติจากผู้บริหารโรงเรียนที่เท่าเทียมกันในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านสวัสดิการ การพิจารณาความดีความชอบ หรือแม้แต่การส่งเสริมพัฒนาความรู้ความสามารถที่ทันสมัยอยู่เสมอสอดคล้องกับงานวิจัยของฉัตรชัย แสงจันทร์(2555) เพราะ ผู้บริหารมีนโยบายการบริหารจัดการกิจการนักเรียนบนพื้นฐานของความเสมอภาค เพราะกิจการนักเรียนเป็นการจัดการศึกษาเพื่อบ่มเพาะคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้เกิดแก่ผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นครูเพศหญิงหรือเพศชาย ต่างมีเป้าหมายในการสร้างให้นักเรียนเป็นคนดี คนเก่ง และสามารถเอาตัวรอดในสังคมอย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิณัฐา อังกูรภาสวิชัย (2555) เพราะครูได้รับการสนับสนุน ส่งเสริมพัฒนาความรู้ความสามารถในการบริหารกิจการนักเรียนตามแบบโรงเรียนคาทอลิก ครูไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงต่างก็มีความคิดเห็นในการมุ่งสร้างคุณธรรมพื้นฐานพื้นฐาน 8 ประการให้เกิดในตัวผู้เรียนอย่างแท้จริง ทั้งด้านระเบียบ วินัย ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม สร้างประชาธิปไตยในสถานศึกษา และสร้างเกราะป้องกันยาเสพติดให้กับนักเรียน

2.2 ครูที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนในเครื่องส่งชมณฑลอุบลราชธานี โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยครูที่มีอายุการทำงาน 10 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นในการบริหารกิจการนักเรียนมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ น้อยกว่า 5 ปี ทั้งนี้เป็นเพราะประสบการณ์การทำงานมีผลต่อการบริหารกิจการนักเรียน เพราะประสบการณ์นั้นทำให้บุคคลมีโอกาสดูแลเรียนรู้ เข้าใจในหลักการบริหารกิจการนักเรียน จึงทำให้เกิดทักษะและเจตคติที่ดีในการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนาภรณ์ พลวัน(2559) เพราะประสบการณ์การทำงาน ทำให้เกิดการเรียนรู้และยังมีประสบการณ์การทำงานมากเท่าใดก็ยิ่งส่งผลดีต่อการทำงานมากเท่านั้น ประสบการณ์จึงเป็นการสะสมทักษะที่ดีในการทำงาน จะพบว่ามีความรู้ความสามารถและทักษะในการบริหารงานกิจการนักเรียนมากยิ่งขึ้น

แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมมีความแตกต่างกัน เพราะครูที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปีมีความคิดเห็นด้านส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมมากกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5ปี ครูที่มีประสบการณ์มากมีโอกาสดูแลเรียนรู้ ทำความเข้าใจ มองเห็นปัญหาได้ชัดเจนอีกทั้งยังเกิดเจตคติที่ดีในการปลูกฝังและส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้เกิดในตัวผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของปณิธิ เลิศล้ำ (2555) เพราะ ครูที่มี

ประสบการณ์การสอนมากมีธรรมชาติประจำใจ อีกทั้งยังมีความมุ่งมั่นอย่างมากในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมเพราะในปัจจุบันนี้คุณธรรมจริยธรรมถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องเกิดในตัวผู้เรียน พร้อมทั้งยังเป็นการเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน จึงพบว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากมีความคิดเห็นและทุ่มเทในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในรูปแบบต่างๆ และมีการบูรณาการด้านส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในการจัดการเรียนการสอนมากกว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 5 ปี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

- 1.1 จากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนในเครือข่ายเทศบาลอุบลราชธานี ด้านการป้องกันยาเสพติด ผู้บริหารควรมีการติดตาม ประเมินผลการทำงานอย่างใกล้ชิด รวมทั้งให้ความเอาใจใส่เป็นรายบุคคลในกลุ่มเสี่ยงเพื่อเป็นการให้ความช่วยเหลือและป้องกัน ตลอดจนการประสานงานกับเครือข่ายให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดในสถานศึกษา
- 1.2 ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย สถานศึกษาจัดให้มีการเผยแพร่หลักการของประชาธิปไตยโรงเรียน ให้กับผู้ปกครองหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาในรูปแบบที่เป็นทางการมากยิ่งขึ้น เพื่อผู้ปกครองจะได้นำไปใช้ในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง
- 1.3 ด้านระเบียบวินัย ผู้บริหารสถานศึกษาจัดทำบันทึกข้อมูลหรือสมุดบันทึกความดีของนักเรียนเพื่อใช้ในการติดตามด้านวินัยของนักเรียนอีกทั้งให้การสนับสนุนกิจกรรมของโรงเรียน หน่วยงานราชการ องค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องด้านระเบียบวินัย
- 1.4 ด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุน ส่งเสริมการจัดค่ายคุณธรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนทุกระดับชั้น รวมทั้งสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมลงไปในแผนการเรียนรู้ด้วย

บรรณานุกรม

ฉัตรชัย แสงจันทร์.(2555).การบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3, ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

ฉลองรัฐ สังขรัตน์. (2559). *อัตลักษณ์โรงเรียนคาทอลิกในอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯที่เป็นพลวัตตามนโยบายของสภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย*. ดุษฎีนิพนธ์,มหาวิทยาลัยบูรพา.

ดวงแก้ว จันทรสุต. (2555). *การบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดฝ่ายการศึกษา อัครมณฑลกรุงเทพมหานคร*(หน้า 3). ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

ทวีชัย อัมพุธ(2557, หน้า188)*การส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียน: กรณีศึกษาโรงเรียนสามัคคีศรีวิชัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 2 อำเภอทุ่งหัวช้าง จังหวัดลำพูน*. วารสารบัณฑิตศึกษา, มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น.

ปณิธิ เลิศล้ำ. (2555). *ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารกิจการนักเรียนกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี*.

พิศิษฐ์ ศรีวิชัยรัตน์ (2552, หน้า 7-8) *คุณภาพครูและคุณภาพการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 1, สภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย.กรุงเทพมหานคร*

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่2) พ.ศ. 2545

มาตรา 6

พระครูประโชติจันทร์วิมล (นาม จนฺทโชโต). (2555).การส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม นักเรียน
โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวังนนทบุรี อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี.

ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

เมษิต กองเงิน. (2554).การพัฒนารูปแบบการบริหารกิจการนักเรียนที่ส่งเสริมคุณลักษณะเชิง
พฤติกรรมด้านประชาธิปไตยของผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน, ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย

รัตนภรณ์ พลวัน.(2559). การศึกษาสภาพปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนใน โรงเรียนศึกษา
สงเคราะห์ กลุ่ม 2 สังกัดสำนักงานการศึกษาพิเศษ,งานนิพนธ์ (กศ.ม.). มหาวิทยาลัยบูรพา.

ศศิณัฐา อังกูรภาสวิชญ์.(2555). สภาพการบริหารกิจการนักเรียน โดยยึดหลักคุณธรรม 8
ประการ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์การบริหารการศึกษา,
มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สุจิตตรา บัวจันทร์, สุรเชต น้อยฤทธิ์, และฉลองรัฐ อินทรีย์.(2558) รูปแบบคุณลักษณะอันพึง
ประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา อุดรธานี เขต 1 วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีที่ 9 (ฉบับพิเศษ),
หน้า 5

สวนดุสิตโพล, 2550 วิกฤตคุณธรรมของเยาวชนไทย. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2560

www.ryt9.com/s/sdp/118726 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต